

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 60 stemmer (S, SF, RV, EL og CD) mod 50 (V, KF, FP og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 166: Forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning og lov om planlægning. (Offentlighed i frednings- og bevaringsarbejdet og støtte til fredede og bevaringsværdige bygninger m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 19/2 97. Første behandling 20/3 97. Betænkning 22/5 97. Anden behandling 28/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 61 stemmer (S, SF, RV, EL og CD) mod 50 (V, KF, FP og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 167: Forslag til lov om regionale faglige kulturmiljøråd.

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 19/2 97. Første behandling 20/3 97. Betænkning 22/5 97. Anden behandling 28/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 61 stemmer (S, SF, RV, EL og CD) mod 50 (V, KF, FP og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Fortsættelse af tredje behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om kemiske stoffer og produkter. (Administration af miljømærkeordninger, Svanemærket).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 19/3 97. Første behandling 3/4 97. Betænkning 7/5 97. Anden behandling 14/5 97. Tillægsbetænkning 21/5 97. 6 ændringsforslag af Bent Hindrup Andersen (EL) 27/5 97. Første del af tredje behandling 28/5 97. Tilføjelse til tillægsbetænkning 28/5 97).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tilføjelsen til tillægsbetænkningen.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Det ændringsforslag, der skal stemmes om nu, er det, der skyldes en teknisk fejl.

Jeg synes nok, det er værd at gøre opmærksom på nogle ekstra elementer, der er kommet frem siden sidst. Vi står nu over for, at et flertal i Folketinget sandsynligvis med en enkelt stemmes flertal vil sørge for, at man kan bruge miljømærket Svanen til nogle af de skrappeste gifte.

Vi har i Danmark en tradition for at arbejde godt sammen i EU. EU-Blomsten er nu kommet i gang. Det første danske firma har fået en miljømærkning med EU-Blomsten. At trykke på de forkerte knapper denne gang vil være at indføre et discountmærke, hvor man kan bruge alle de farlige stoffer.

Jeg vil indtrængende anbefale, at de medlemmer, som mener det alvorligt med, at vi skal tage hensyn til de giftige stoffer og produkter, tænker sig om en ekstra gang og sørger for at stemme rødt i første omgang, for det her vil være at underløbe alt, hvad vi står for på det miljømæssige område. Og hvordan kan man få virksomheder til at tage et miljømærke højtideligt, når man kan få sådan noget stads miljømærket?

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne understrege, at jeg også er enig i, at det var en teknisk fejl, der skete ved afstemningen, sådan som den forløb, hvor jeg fik vedtaget et af de ændringsforslag, jeg havde stillet til forslaget om Svanemærket.

Men jeg vil gerne lige gøre opmærksom på, at de ændringsforslag, jeg stillede, bare var om de fem værste forhold, hvor Svanen underbyder besluttet dansk miljøpolitik, og hvor man vil give et miljømærke.

Den ene sag, som jeg talte særlig varmt for, drejer sig om noget helt urimeligt. Det var netop spørgsmålet om de pesticider, der må bruges til sprøjtning af bomuld i ulandene, og som kan opnå Svanemærket. Det var det forslag, der faldt på grund af teknikken.

Nu har regeringen gjort sig store bestræbelser for, at den vil tilslutte sig Svanemærket, uden at der er gjort op med det spørgsmål. At tage en sådan beslutning i dag er det samme som at sige, at dødens købmænd nu skal hædres med et miljømærke. Det er indholdet af den beslutning, og det synes vi er fuldstændig urimeligt.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg kan forsikre Folketinget om, at Danmark særligt i forbindelse med revisionen af tekstilkriterierne ikke vil acceptere en svanemærkning af produkter, der er fremstillet ved brug af kemiske stoffer, og produkter, som er optaget på kemikalielovens bilag 2, eller som efter de danske miljømyndigheders opfattelse utvivlsomt ikke kan forventes tilladt til brug i Danmark. Det siger jeg, fordi forudsætningen for, at man på disse områder kan stramme op på kriterierne i svanemærket, er, at man er med ved bordet. Ellers kan det ikke lade sig gøre.

Hr. Langkilde er ude i et helt andet ærinde. Man skal altid spidse ører, når hr. Langkilde taler pænt om miljøet, hvis ikke de allerede er gået op i en spids, for så ved man, som det hedder på smukt, gammelt dansk, at der er ugler i mosen. Hvis man skulle følge den logik, som hr. Langkilde anvender, skulle Danmark ved det samme trække sig ud af alt internationalt samarbejde på dette område.

De problemer, der kan være med kriterierne i Svanen, er tifold til stede i EU's blomstermærke. Her følger Danmark den holdning at være med ved bordet, påvirke og sørge for, at kriterierne kommer i orden. Men hr. Langkilde prøver, blot fordi han er ude i det her lille tvivlsomme ærinde, at fremstille det, som om der er særlige problemer med svanemærket på dette område.

Det er utroligt, hvad vi kan blive uenige om her i Folketinget. Svanemærket er støttet af stort set samtlige erhvervsorganisationer i de øvrige nordiske lande. Det har fungeret i årevis til alles tilfredshed, og det er støttet af alle miljøorganisationer og alle forbrugerorganisationer. Ikke desto mindre vil hr. Langkilde ofre meget af sin kostbare og strengt tilmålte tid på at bekæmpe dette mærke med argumenter, som jeg er ked af, at jeg har ulejlighet Folketinget med at imødegå.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Når perfiditeterne når disse højder fra miljøministerens side, ved man, at man har fat i noget af det rigtige. Det, vi er klar til at gøre nu, er at stille nogle optagelsesbetingelser for at komme med i en ordening. Det gjorde vi, inden vi gik med i EU. Vi har f.eks. en sommerhusregel, der er ganske fortræffelig. Det var da noget, vi fik med, inden vi tiltrådte. Her er det et spørgsmål om at bede om, at stoffer som de to stoffer, der har præget den offentlige debat, malathion og methylparathion, ikke er tilladt, når man snakker om et miljømærke.

Hvor er vi henne, når man kan bruge sådanne ting? Hvad bliver det næste, der skal tillades? Det er et spørgsmål om, at ordningen reguleres, inden vi trykker på knapperne og siger ja til den. De er i gang med at regulere, det er et almindeligt optagelseskrav. Vi går ikke blindt ind i noget, og det har vi sjældent gjort. Vi har altid bedt om at få noget for at være med. Vi skal ikke bare være passivt stemmekvæg.

Ministerens udtalelse om brancheorganisationerne er jo ikke rigtig. Det snakkede vi om ved andenbehandlingen, men denne løstagne omgang med, hvilken opbakning der er til mærket, skal jeg ikke bruge Folketingets tid på.

Jørn Jespersen (SF):

Det er en ganske forunderlig alliance, der tegner sig mellem hr. Niels Jørgen Langkilde og hr. Bent Hindrup Andersen med hensyn til at forhindre, at Danmark tilslutter sig det miljømærke, som virker, og som kan noget, nemlig det nordiske miljømærke Svanen, og det er endnu mere forunderligt at høre hr. Langkildes argumentation.

Nu siger hr. Langkilde, at fordi der er to kemikalier, som endnu ikke er kommet ud af kriterierne for Svanen, skal Danmark vente med at tilslutte sig. Samtidig har hr. Langkildes argumentation hele vejen igennem været, at Danmark burde tilslutte sig EU-blomsten, som er langt ringere, når kriterierne handler om, hvilke kemikalier der er tilladt i f.eks. bomuldsproduktionen.

Har det så været ensbetydende med, at hr. Niels Jørgen Langkilde undervejs har sagt, at vi ikke kunne tilslutte os Blomsten, før kriterierne var ændret på kemikalieområdet? Nej. Har hr. Langkilde overhovedet på et eneste tidspunkt stillet det forslag, at Blomstens kriterier skulle ændres på kemikalieområdet? På intet tidspunkt har det været rejst. Det er først her i sidste øjeblik, når han øjner en mulighed for at alliere sig med Enhedslisten for at stikke en kæp i hjulet på destruktiv vis og forhindre, at Danmark tilslutter sig Svanen, at hr. Langkildes bekymring for kemikalieområdet kommer frem. Det er topmålet af hykleri fra hr. Langkildes side.

Hr. Bent Hindrup Andersen har et rigtigt synspunkt, nemlig at det drejer sig om at få de kemikalier, som her er på tale, ud af produktionen. Hvordan gør man det? Det gør man selvfølgelig bl.a. ved at give forbrugerne nogle muligheder for at vælge produkter, som er produceret uden brug af disse kemikalier. Det gør

man ved at indføre Svanen og gå ind og arbejde aktivt inden for samarbejdet for, at ikke alene de kemikalier, som allerede er ude af Svanens kriterier, men også de sidste, der mangler, kommer ud.

Men det vil hr. Hindrup Andersen ikke. Han vil sidde i selvvalgt isolation med sine høje idealer uden at påvirke virkeligheden, og det er heldigt, at hans alliance med Venstre og De Konservative ikke ser ud til at lykkes.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Ganske kort til hr. Jørn Jespersen: Jeg sidder faktisk ikke med hænderne i skødet. Jeg har faktisk taget initiativ til, at vi har fået et grønt Ø, som også skal omfatte tekstiler og bomuld, og det er det eneste rigtige svar på den voldsomme brug ikke alene af de få pesticider, vi snakker om her, men af alle pesticider og også af kunstgødning og genspøjsning. Det er det, der bliver udelukket ved det grønne Ø-mærke, så der er ikke noget om, at jeg sidder med hænderne i skødet. Der er faktisk også allerede virksomheder parat til at opfylde kravene for det danske marked, så vi kan få økologisk producerede tekstiler på banen. Det ved hr. Jørn Jespersen, så vi er enige i den sag.

Så kan jeg konstatere, at ministeren har ændret sin formulering – og det er jeg tilfreds med – fra at sige, at han vil arbejde for, til at sige, at han ikke vil acceptere. Så er der trods alt kommet noget ud af en fejlafstemning.

Jeg vil gerne spørge ministeren om to ting, og den ene er: Kan jeg formå ministeren til her fra talerstolen i dag at sige de samme ting, når det drejer sig om vand og energi, nemlig at han ikke vil acceptere en revision af mærkerne, uden at disse forhold bliver ændret? Så synes jeg, det begynder at rykke lidt, for så er nogle af tænderne taget ud.

Der er stadig væk masser, masser af miljøforringelser tilbage, f.eks. hvad angår papirproduktion, og jeg vil gerne høre ministeren, om det kun er med hensyn til spørgsmålet om kemikalier, han vil indtage den holdning, at han ikke vil acceptere noget, der er under dansk standard og lovgivning. Gælder det også politiske beslutninger om vand, energi og papir? Det vil jeg gerne høre.

Det næste, jeg vil spørge om, er: Hvordan vil ministeren håndtere det? Kan ministeren rede-gøre for, hvad konsekvensen er, hvis vi ikke får opfyldt vores ønsker med hensyn til papirpro-

duktion, vand eller andre ting? Vil det betyde, at ministeren vil give direktiver til det private udvalg – som det jo er – der bliver nedsat? Hvordan vil ministeren håndtere det, han ikke vil acceptere? Hvilke konsekvenser får det i de tilfælde, vores krav ikke bliver opfyldt? Hvad er handlingsmønstrer for ministeren i det tilfælde, hvor man ikke kan overbevise formændene for svanemærket i de andre nordiske lande om nogle af spørgsmålene?

Jeg kan konstatere, at fejlafstemningen i hvert fald med hensyn til dette spørgsmål har ændret udsagnet fra ministeren fra at være: vil arbejde for, til at være: vil ikke acceptere. Men jeg vil gerne have ministeren til at uddybe, hvordan det bliver håndteret, og så i øvrigt høre, om jeg kan lokke nogle udsagn ud af ministeren, eller om det kun er CD, der kan gøre det i en sen nat-tetime, fordi CD også var blevet betænkelig, som det så ud. Jeg vil gerne høre, om ministeren også kan lokkes til at sige de samme ting om de andre forhold.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg skal ikke bebrejde hr. Jørn Jespersen, at han ikke har fulgt helt med i spørgsmålet om EU-blomsten, for det var først for 2 dage siden, det første firma fik en mærkning med EU-blomsten. Det er det, der gør, at vi har taget dette spørgsmål op og fokuseret ekstra på det.

Det ville ikke være muligt for det pågældende firma at få Blomsten, hvis det brugte disse stoffer. At det så i øvrigt er et dansk firma, Novotex, synes jeg vækker ekstra interesse. Det vil sige, at her er der et dansk firma, som har slidt og slæbt for at leve op til nogle skrappe kriterier, og så kan et konkurrerende firma dagen efter gå ud og få et miljømærke på helt andre og lempeligere vilkår. Det er utiltalende.

Vi må i det mindste kunne regne med, at det nordiske samarbejde, når vi går ind i det, ligger på niveau med EU. Det plejer det at gøre, og det plejer at være foran. Vi er i en aparte situation her, og derfor må vi gøre noget, der er lidt usædvanligt, og det kan jeg kun anbefale Folkettingen at gøre.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg er nødt til at sige til hr. Langkilde, at det, som han bruger som argument for, at vi ikke skal tilslutte os Svanen, nemlig at mærket tillader brugen af metylparathion til f.eks. bekæmpelse af skadedyr i bomuldsplanter, er noget,

som vi nu har mulighed for at få ændret, fordi tekstilmærket skal revideres. Det er også derfor, jeg kunne bruge den formulering, som jeg brugte før.

Jeg vil gerne sige til hr. Langkilde, at det er tilladt at bruge disse midler i blomstermærket. Et af vores problemer med Blomsten – ud over at det tager ufattelig lang tid – er, at der knytter sig store kommercielle interesser til dette mærke. Derfor har vi været nødt til at acceptere, at blomstermærket er blevet givet til produkter, som, inden blomstermærket kom, ikke kunne opnå godkendelse i Danmark.

Lad os tage et eksempel: Allerede mens jeg var arbejdsminister i begyndelsen af 1980'erne, forbød vi organiske opløsningsmidler i maling. I forbindelse med blomstermærkets kriterium for maling er organiske opløsningsmidler i maling tilladt. Det vil sige, at man i en forretning kan have en hyld med én form for maling uden blomstermærket, nemlig den, der opfylder de danske kriterier, og som sundhedsmæssigt er helt i top, og lige ved siden af kan EU's blomstermærkede dåse med organiske opløsningsmidler stå.

Blomstermærket er ikke bare ringere, det er langt ringere end Svanen, og det er der ikke noget at sige til, for det er mange flere lande, der skal blive enige på et langt lavere niveau. Ikke desto mindre har Danmark på opfordring af bl.a. hr. Langkilde deltaget aktivt i arbejdet med blomstermærket, og vi vil fortsætte med at gøre kriterierne bedre, men det er langt, langt ringere end Svanen.

Og så til hr. Hindrup Andersen. Jeg kan forsikre ham om, at vi vil slås for, at den danske energipolitik kriterier også vinder indpas på dette område. Vi har et andet forhold til energi, fordi vi ikke har de store vandkraftressourcer i Danmark, som man har i de andre nordiske lande, og netop den omstændighed, at Danmark kommer med, gør, at der er al mulig grund til at tro, at der snarest vil ske en revision af kriterierne på disse områder. Der er al mulig grund til at tro det, men kun, fordi vi er med og ikke følger hr. Langkilde, som kun er optaget af én ting, nemlig at blokere det nordiske samarbejde på dette område.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg kan konstatere, at jeg ikke kan få ministeren til at komme med nøjagtig den samme formulering med hensyn til energi, som er meget præcis,

når det drejer sig om methylparathion. Her siger ministeren stadig væk, at han vil arbejde for, og han vil slås for. Men jeg kan ikke få ministeren til at sige, at han ikke vil acceptere en politik på energiområdet, der er under den danske energipolitik, og jeg kan heller ikke få ministeren til at sige, hvordan han vil håndtere spørgsmålet om kemikalier, når det drejer sig om, at vores krav ikke bliver accepteret.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvilke konkrete magtmidler har ministeren i forhold til den kommende danske formand for svanemærkningen, og hvilke magtmidler har ministeren over for den konsensusbeslutning, der skal til for at ændre kriterierne i det nordiske mærke, i forhold til, at det er formændene i de forskellige nordiske lande, der skal være enige? Betyder det, at man ikke vil acceptere det og bare beklage, hvis man ikke kan få det ændret, eller hvad er egentlig handlingsmønstret?

Det, jeg kan konstatere, er, at vedtagelsen af regeringens ændringsforslag i dag vil være en øjeblikkelig hædning af dødens købmænd og deres produkter. De bliver hædret med en miljømærkning.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Nu diskuterer vi altså ikke maling. Jeg skal ikke bestride, at det forholder sig sådan med hensyn til maling, men på tøjområdet er det – efter de oplysninger, der er afgivet til mig fra Dansk Industri, og som vi har fået fra den pågældende virksomhed – sådan, man tolker reglerne. Der er tolkningsproblemer, det er da klart, fordi det er forskellige typer lister, der ikke er umiddelbart sammenlignelige, men alt, hvad der foreligger, tyder på, at man ikke vil kunne få EU-blomsten ved at anvende de produkter.

Det er årsagen til vores stemmeafgivning. Hvis det forholder sig modsat, burde ministeren jo ikke have problemer med at følge ændringsforslaget.

Jørn Jespersen (SF):

En ting er, at de oplysninger, som hr. Niels Jørgen Langkilde fremkommer med fra Folketingets talerstol, er faktisk forkerte. De passer ganske simpelt ikke. De to kemikalier, vi taler om, er tilladt i dag i såvel Blomsten som Svanen.

Hvis man vurderer, hvor mange kemikalier der er taget ud, som er forbudt i de to miljømærkeordninger, så er der cirka tre gange så mange stoffer af de allerfarligste, allerværste pesticider, der er forbudt, som er væk i Svanen,

rundt regnet tre gange så mange som i Blomsten. Det vil sige, at ud fra enhver saglig vurdering af, hvordan man afskaffer brugen af de farligste pesticider, er Svanen langt at foretrække. Det er det faktuelle, som hr. Langkilde burde have haft på plads, inden han gik ind i debatten.

Noget andet er, at der på intet tidspunkt i hele debatten om, hvilke miljømærkeordninger vi burde tilslutte os, fra hr. Langkildes side har været fremdraget noget som helst om, at man skulle tage det mærke, hvor kriterierne var bedst. På intet tidspunkt har det været argumentet fra hr. Langkilde. Derfor er det topmålet af hykleri at komme med det i sidste øjeblik; og når det så oven i købet er faktisk forkert, så er det en ynkelig indsats.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Selv om hr. Jørn Jespersen udtrykte sig meget diplomatisk, så er jeg enig med ham. Det, hr. Langkilde præsterer i denne her sag, er simpelt hen det mest hårrejsende stykke politisk demagogi.

Hvad er forholdet? Forholdet er, at man har et vakkelvornet skuffedarium bestående af det yderste højre og Venstre og De Konservative, der hopper rundt på ét fortvivlet ben, nemlig Venstresocialisterne, og så skal man finde en grimasse, der kan passe. Den findes imidlertid ikke i den virkelige verden, så den er man nødt til at konstruere, grimassen altså. Og hvad er så den grimasse? Det er, at man ikke kan tilslutte sig svanemærket, fordi det tillader pesticider, som vi ikke bryder os om i Danmark – rigtigt forstået.

Og hvad er så sandheden? I svanemærket har man forbudt anvendelsen af 30 pesticider, og når vi kommer med, vil vi udtage flere, så det ikke bare bliver 30, men endnu flere. I blomstermærket er det derimod kun 10 pesticider, der er forbudt, og dér har vi utrolig svært ved at trænge igennem med vore synspunkter.

Må jeg i øvrigt minde om, at da vi arbejdede med at få forbudt de værste pesticider i Danmark, dem, der går direkte ned i grundvandet, udfoldede hr. Langkilde sine utvivlsomt store oratoriske talenter på at tale om den agrokemiske industris menneskerettigheder og gjorde alt, hvad han kunne, for at stikke en kæp i hjulet for, at vi overhovedet kunne forbyde disse pesticider.

Og så hører vi hr. Langkilde i dag stå og sige: Vi kan ikke gå ind i det nordiske samarbejde, fordi der kan komme nogle farlige pesticider i

bomulden. Der er ikke hverken hoved, hale, krop, sjæl eller hjerte i det, hr. Langkilde siger i denne sag.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Først til hr. Jørn Jespersen: Det er jo helt forkert. Hele diskussionen har gået på kriterierne, og jeg har ikke talt om andet. Vi har haft diskussionen kørende på energiområdet, hvor der er problemer. Vi har haft den kørende på så mange områder.

At det her først kommer op i sidste øjeblik, skyldes jo, at vi først nu ser, at det første tøj er blevet mærket med EU-blomsten, og at den fortolkning, der ligger til grund for det, er i modstrid med det, der bliver sagt både fra ministeren og fra hr. Jørn Jespersen.

Jeg kan godt forstå, at man har lidt svært ved at være dem, der nu sikrer, at vi kan få miljømærkning af de rigtig giftige stoffer. Det er jo det, der er problemet. Det er jo derfor, man skriger så højt, fordi man ikke har orden i papirerne. Jeg siger bare: Velbekomme!

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne love ministeren, at vi fra Enhedslisten vil oversende en oversigt over, hvor de forskellige medlemmer af Enhedslistens folketingsgruppe tidligere har været organiseret, men til ministerens orientering har jeg aldrig været medlem af Venstresocialisterne.

Det, at jeg ikke kan få svar fra ministeren, synes jeg er meget, meget bekymrende. Under afslutningsdebatten i går oplevede Enhedslisten ved hr. Søren Søndergaard i princippet nøjagtig det samme: Vi stiller en minister et spørgsmål, og vi kan ikke få svar på det. Det er helt uacceptabelt for Enhedslisten.

Jeg vil gerne spørge ministeren endnu en gang: Hvilke magtmidler har ministeren til at sikre, at han kan gennemføre sit udsagn her fra talerstolen i dag, om at han ikke vil acceptere, at svanemærket omfatter produkter til bomuldsproduktion, som er forbudt eller ikke kan godkendes i Danmark? Det vil jeg meget gerne vide.

Og så vil jeg opfordre Centrum-Demokraterne til at komme os lidt til hjælp. Det er fru Sonja Albrink, der har fået den med »ikke acceptere« ind, når det drejer sig om kemien. Kunne vi ikke få CD til også at ytre sig, sådan at vi kan få ministeren til at sige det samme.

Når det drejer sig om f.eks. vand og energi, så er nogle af de værste skader ved miljømærkningen væk.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges med 59 stemmer mod 55.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 56 stemmer (S, SF, RV, CD og Jacob Haugaard (UP)) mod 55 (V, KF, FP, EL og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 209: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Autorisationsordninger for gennemførelse af egenkontrol).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 2/4 97. Første behandling 15/4 97. Betænkning 22/5 97. Anden behandling 28/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 66 stemmer (S, SF, RV, FP, CD, DF og (ved en fejlafstemning) EL); 45 (V og KF) stemte hverken for eller imod.